

Beseda ugankarjem.

(Konec.)

Imam za vas še drugo pokoro, ki jo je sestavil prav isti ugankar. Naslovil jo je z imenom »Spomenik«. Sestavljena je takole:

a
a a a
a
d
d d d m m k
k j j e e e
r r r T r g l
l o o o i i
j u h h h n
n s s p s s
n n n

To je dobro zadel naš ugankar, da nam je jasno pokazal, kje moramo začeti. Črka »T« je že tako značilno zapisana, da mora vsakemu pasti v oči. Toda, kam naj se potem obrnemo? In zakaj so črke tako razmetane? Tudi najbolj spreten rešilec ne bo mogel ničesar najti: zmeda je prevelika, neurejena. Naš ugankar nam je poslal obenem rešitev, ki jo bomo tu napisali. Takole se glasi:

Tam, kjer glad mori lenuha,
najde pridnost dosti kruha.

Cudno je pri tem to, da ima rešitev obakrat zadostno število črk, čeprav je v sestavi črka »T« popolnoma izven vsake vrste. Kdor bo dobro pogledal, bo videl, da je mož črko »n« v sestavi napisal štirikrat, v rešitvi jo pa najdemo le trikrat.

Kolikortoliko je pogrešen tudi naslov »Spomenik«. Uganili boste sami, zakaj. Spomeniki namreč navadno nijajo tako čudne oblike. Vendar se pa da tudi iz te zmede za silo nekaj napraviti.

Poglejte:

a
r u h
o
t d e n u h
s l j e r a
o i k T a g ,
n r , m l n
d o m d a a
i r p e d j
k i t s

Tudi tu najdete zmedo, vendar pa je v tej zmedi nekaj reda. In kdor bo našel ta red, bo uganko z lahkoto rešil. Kar poiščite ga, saj imate dosti časa zdaj pozimi.

In spomenik ima vsaj deloma primerno stojalo. —

Prav isti ugankar nam je poslal še eno skrivnost z naslovom »Klasje«. To bomo pa lepo spravili, dali jo bomo prerasiati in jo bomo ob primernem času predložili vaši bistroumnosti v rešitev. — Upam, da ne bo zamere na nobeni strani, če smo dali prijazno besedo tudi tistim iz vaših vrst, ki nam pošiljajo uganke, s katerimi bi morali mi potem vas mučiti. Spoznali ste pa iz tega tudi to, da je morebiti še bolj težko dobro uganko sestaviti, kakor pa dobro sestavljeni uganki priti do živega. Potrebni so pa nam oboji: sestavljalci in reševalci.

J. L.